

446/97. Efter Indstilling af Udvalget for Kasse- og Regnskabsvæsenet af 10de d. M. bekliffedes Sergeant J. A. C. S. Christensen til Skatteopkræver her i Kommunen fra den 1ste Januar 1898 at regne med den for denne Post normerede aarlige Løn af 800 Kr. og med Forpligtelse til at stille Kaution for de ham betroede Oppebørsler.

Mødet den 23de December.

12/97 — 33. Efter Indstilling af Udvalget for Alderdomsunderstøttelse af 20de d. M. afgjordes der en Del Begæringer om saadan Understøttelse.

(Se Mødet den 16de d. M.)

15/97 — 3. Fra Bestyrelsen fra den danske Købstadsforening forelaa der følgende Circulære af 18de d. M.:

„Som det, i Henhold til tidligere fket Meddelelse, vil være bekendt, forelaa til Drøftelse paa det nys afholdte Møde af Købstadsforeningens Repræsentanter bl. a. følgende Spørgsmaal:

1. Bør Købstadsforeningens Bestyrelse ikke paa ny henlede Opmærksomheden paa:
 - a. at Købstædernes økonomiske Udvikling lider under, at Lovforslaget om Næringsdrift ikke bliver fremmet fra Lovgivningsmagtens Side, og
 - b. at de samme Hensyn med stedse voksende Styrke kræve, at der ved en Lov paalægges Personer, der drive Næring i en Kommune, i hvilken de ikke have skattepligtigt Ophold, Afgift til denne Kommune, og at Aktieselskaber og andre lignende Selskaber, der drive Næring, beskattes?
2. Hvorledes kan det antages, at Befolkningen i Købstæderne er stemt over for de af Folketinget vedtagne Lovforslag:
 - a. om Indkomst- og Formueskat og
 - b. om Overgang af en Del af de direkte Skatter til Kommunerne?

3. Forhandling om de almindelige Synspunkter for Behandling af Lovforslaget om Toldafgifterne.

Angaaende disse Emner vedtog Repræsentantskabet Resolutioner, som Bestyrelsen i Henshold til Foreningens Love, § 8, bemyndigedes til at indgaa med direkte til Regering og Rigsdag. Efter at dette nu er sket, tillader man sig hermed at fremsende Aftryk saavel af Henvendelsen til Regeringen som af Henvendelsen til Rigsdagen."

De medfølgende Bilag lyde saaledes:

„Til Indenrigsministeriet.

Paa det den 23de f. M. af den danske Købstadforenings Repræsentantskab afholdte Møde forelaa til Drøftelse bl. a. Spørgsmaalet om Købstædernes Stilling over for de stadig brændende Spørgsmaal om Beskatning af Aktieselskaber, der drive Næring, og af Personer, der drive Næring i Kommunen, men have skattepligtigt Ophold uden for denne, og om Nødvendigheden af, at der sikres Haandværk og Industri den fornødne Beskyttelse, hvortil kom Spørgsmaalet om, hvorledes det maa antages, at Befolkningen i Købstæderne er stemt over for de Rigsdagen forelagte Lovforslag om en Indkomst- og Formuesskat til Staten og om Overgang af en Del af de direkte Skatter til Kommunerne.

Om disse forskellige Emner vedtog Repræsentantskabet at fremkomme med følgende Udtalelser:

1. „Det maa paa ny og med forøget Styrke fremhæves, at Købstædernes økonomiske Udvikling lider under, at Lovforslaget om Næringsdrift ikke bliver fremmet fra Lovgivningsmagts Side, at de samme Hensyn med stedse voksende Styrke kræve, at der ved en Lov paalægges Personer, der drive Næring i en Kommune, i hvilken de ikke have skattepligtigt Ophold, Afgift til denne Kommune, samt at Aktieselskaber og andre lignende Selskaber, der drive Næring, beskattes."
2. „Idet Repræsentantskabet under Hensyn til de Byrder, der alt paahvile Købstæderne, maa finde det betænkeligt, at de foreliggende Lovforslag (om Indkomst- og Formue-

stat til Staten og om Overgang af en Del af de direkte Skatter til Kommunerne) forøge disse Byrder, maa Repræsentantskabet i ethvert Tilfælde anse det for nødvendigt, at der ved Lovens Vedtagelse aabnes Købstædernes Bestyrelser Udgang til dels at overvinde de praktiske Banfeligheder, som Lovens Gennemførelse vil afføde, dels at fjerne i alt Fald nogle af de Ubilligheder, som i Henhold til den under Punkt 1 tagne Resolution for Tiden flåbe ved Paaligning af Formue- og Lejlighedsstat i Købstæderne. I Henhold hertil tillader Repræsentantskabet sig at foreslaa optaget i Loven om Indkomst- og Formuestat til Staten Bestemmelse om, at der aabnes Købstædernes Kommunalbestyrelser Udgang til gennem Vedtægt, stadfæstet af Indenrigsministeriet, at omordne Vigningsmyndighederne overensstemmende med, hvad der for Kjøbenhavns Vedkommende har Hjemmel i Lov af 1ste April 1887, samt Udgang til at benytte Vigningen af Statskatten som Grundlag ogjaa for den kommunale Paaligning."

3. „I Erkendelse af, at Haandværkets og Industriens Trivsel er en af Livsbetingelserne for Købstæderne og Handelspladserne, maa Repræsentantskabet i Henhold til dets tidligere Udtalelser paa ny fremhæve Nødvendigheden af, at der ved Revision af Toldloven sikres indenlandsk Arbejde de nødvendige Betingelser for dets fremtidige heldige Udvikling og en med de øvrige Samfundsklassers Interesser forenelig Beskyttelse imod Udlandets Konkurrence, og at der hertil for Tiden er forøget Anledning, da der ved andre foreliggende Lovforslag paataenkes paalagt Købstæder nye Byrder."

Idet Bestyrelsen i Henhold til den givne Bemyndigelse bringer disse Udtalelser til det høje Ministeriums Rundskab, tillader man sig at anbefale de i de anførte Udtalelser berørte købstadkommunale Interesser til højstjammes videre gunstige Forjorg, idet man særlig fremhæver, at der blandt de paa Mødet tilstedeværende Repræsentanter herskede en levende Frygt for, at Købstæderne under den nuværende

Udvikling vilde gaa deres økonomiske Ruin i Møde, hvis der ikke opnaas Lovhjemmel til at raade Bod paa den bestaaende, højt uheldige Tilstand. I saa Henseende afcensueredes det stærkt, at samtidig med, at der var for var lægges større og større Byrder paa Købstadbefolkningen, søles Manglen af Hjemmel til at beskaffe Aktieselskaber og Personer, der drive Næring i Kommunen uden at have skattepligtigt Ophold der, stærkere og stærkere. Fristelsen til at tage Ophold i de til Købstæderne stødende Landkommuner, hvor Skatteprocenten er lav, bliver stadig større, efterhvert Skatteprocenten stiger i Købstæderne, og det er et ubestrideligt Faktum, navnlig for de større Byers Vedkommende, at de Borgere, der ere de største Skatteyndere, flytte bort fra Kommunen, medens dens Tilvækst væsentlig bestaar af den Del af Landbefolkningen, der i Stedet for at bringe Købstæderne nye Skatteyndere ofte kun forøger dens Udgifter til Skolevæsen og Alderdoms- og Fattigforsørgelse.

Under disse Forhold anser Købstadforeningens Repræsentantskab og Bestyrelse det for at være en Livsbetingelse for Købstæderne, at der træffes en Forandring i de bestaaende Skatteforhold. Ikke mindre vigtigt er det, at der gennem Toldloven sikres Byernes industri- og haandværksdrivende Befolkning den nødvendige Beskyttelse imod Udlandets Konkurrence.

Bestyrelsen nærer derfor det tillidsfulde Haab, at det høje Ministerium med alle til højstkommes Raadighed staaende Midler vil søge at formaa Lovgivningsmagten til i foranstørt Retning at træffe Foranstaltninger, der sikre Købstadbefolkningen, hvad denne med Rette anser for sine nødvendige Eksistensbetingelser."

„Til Rigsdagen.

Paa det af den danske Købstadforenings Repræsentantskab i November Maaned d. 11. afholdte Møde forelaa til Drøftelse bl. a. Spørgsmaal om Købstadbefolkningens Stilling over for de Rigsdagen forelagte Lovforslag om en Ind-

komst- og Formueskat til Staten og om Overgang af en Del af de direkte Skatter til Kommunerne samt over for det Rigsdagen ligeledes forelagte Lovforslag om Toldafgifterne. Endvidere drøftedes paa ny, hvorvidt Hensynet til Købstædernes økonomiske Krav kræver, at Lovforslaget om Næringsdrift fremmes fra Lovgivningsmagtens Side, og at der paalægges Aktieselskaber og andre lignende Selskaber, der drive Næring, samt Personer, der drive Næring i en Kommune, i hvilken de ikke have skattepligtigt Ophold, Afgift til denne Kommune.

Det fælles Grundlag for Behandlingen af alle disse Spørgsmaal var en bestemt Frygt for, at de kommende Tider i en foruroligende Grad vilde blive truende for Købstædernes og deres Befolknings økonomiske Stilling. Det blev paa Repræsentantmødet stærkt fremhævet, at de Købstæderne paahvilende Byrder var for var forøges, medens der ikke er en tilsvarende Tilgang i Indtægterne; Følgen heraf er en stadig Stigning i den personlige Kommuneskat, der i ikke saa ganske saa Kommuner har naaet en foruroligende Højde. Dette medfører atter det for Købstæderne alleruheldigste Forhold, at deres næringsdrivende unddrage sig Skatten til Købstaden ved at tage skattepligtigt Ophold i en tilstødende Landkommune, hvor den personlige Kommuneskat i Almindelighed er forsvindende i Sammenligning med Skatteprocenten i Købstaden. Dette Forhold i Forbindelse med, at Aktieselskaber, hvis Antal stadig vokser, ikke svare Skat, vil efterhaanden i en betænkelig Grad indsnævre Kredsen af dem, som overhovedet kunne svare Kommuneskat af nogen Betydning. Hvis derfor ingen Forandring heri sker, hvis med andre Ord Lovgivningsmagten ikke paa dette Punkt kommer Købstæderne til Hjælp, og hvis samtidigt Lovgivningsmagten baade paalægger Købstadbefolkningen nye Byrder og ved sin Affattelse af en eventuel ny Toldlov vanskeliggør Livsvilkårene for en stor Del af Købstædernes Indvaanere, vil man med Sikkerhed kunne imødesee Købstædernes økonomiske Forsæld.

Ud fra disse Synspunkter vedtog Repræsentantskabet

om de oven for berørte Ginner at fremkomme med saalydende Udtalelser: (Se de ligelydende Punkter 1, 2 og 3 i Henvendelsen til Indenrigsministeriet.)

Idet Bestyrelsen i Henhold til den givne Bemyndigelse forelægger disse Udtalelser for den høje Rigsdag til højstjammes velvillige Overvejelse, skal man, i øvrigt under Henvisning til de foranstøtte Betragtninger, der vare raadende paa Repræsentantmødet, indskrænke sig til jærlig at fremhæve Nødvendigheden af, at der indføres en Forandring i den bestaaende Ordning for Paaligning af den personlige Kommuneskat derhen, at der af enhver i Købstaden udøvet Næringsdrift jvares Skat til Kommunen, selv om dens Indehaver bor uden for Kommunen, eller Indehaveren er et Aktieselskab eller andet lignende Selskab."

(Se Mødet den 21de Oktober.)

152/97. Ved forsinket Udførelse af den i Mødet den 22de April til Entreprenørerne M. C. Nieljen og N. Jensen af Vejle bortgivne Entreprise paa Udførelsen af det fornødne Jordarbejde ved Reguleringen af Bispetøsten havde disse paadraget sig Dagbøder for tilsammen 2475 Kr., om hvis Eftergivelse de havde ansøgt Byraadet i et til Udvalget for Byens Udvidelse og Behyggelse den 30te j. M. indgivet Andragende, idet de derhos tillige i saa Fald havde villet forpligte sig til i næste Foraar at flytte en tilbagestaaende Fjldmasse paa ca. 300 Kubikfavn ned til Aaen for samme Pris, som de have faaet for den øvrige Jordmasse, nemlig 3 Kr. 75 Øre pr. Kubfv.

Udvalget havde i sin med Andragendet fulgte Indstilling af 16de d. M. anbefalet, at Dagbøderne skulde bortfalde, imod at Entreprenørerne, naar Bolværket langs Aaen er sat, efter Stadsingeniørens nærmere Anvisning skulde foranstalte den omhandlede Jordmasse flyttet til en Pris af kun 2 Kr. pr. Kubikfavn, imedens den af dem i deres Andragende fordrede Betaling ellers er 3 Kr. 75 Øre pr. Kubfv.

Denne Udvalgets Indstilling mente Byraadet ikke at kunne følge, hvorimod man erklærede sig villig til at nedsætte Dagbødernes samlede Beløb til 500 Kr., imod at Entreprenørerne

fastholdt deres i Andragendet til Udvalget fremsatte Tilbud om at flytte den omhandlede Fjld for 3 Kr. 75 Ore pr. Akkv. Saaframt Entreprenørerne ikke under denne Forudsætning ville fastholde dette Tilbud, bortfalder Byraadets Erklæring om Bøddernes Nedsættelse, og disses fulde Beløb, 2475 Kr., vil da være at indfordre hos dem.

Det bemærkes, at Spørgsmaalet om disse Dagbøder paa ny kom til Forhandling i Mæret 1898.

^{419/97}. Et fra Selskabet Nordisk Good Templar-Orden under 20de j. M. fremkommet og med Erklæring af Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse af 29de j. M. i Mødet den 2den d. M. indbragt Andragende, om Byraadet for en moderat Pris vilde overlade Selskabet en Byggeplads enten paa Bispestøften eller i Ny Munkegade, blev, efter fornyet Behandling, udjat til et senere Møde.

^{427/97}. I Anledning af en fra Overtilsynet med Snekastningen i Skrivelse af 3dje d. M. derom fremkommen Forespørgsel vedtog man at svare, at Skovbangsvej i hele sin Længde kunde gøres farbar for Sne ved offentlig Foranstaltning.

^{440/97}. I Skrivelse af 15de d. M. havde Amtet henledet Opmærksomheden paa, at Fortegnelsen over de offentlige Biveje i Aarhus Kommune i Overensstemmelse med Loven af 21de Juni 1867 § 6 vilde være at undergive Revision i indenværende Maaaned.

I Anledning heraf og med Bemærkning, at Byraadsforhandlingerne for 1878, Tillæg S. 76, indeholder den sidste Fortegnelse, der er affattet over offentlige Biveje her i Kommunen, havde Udvalget for Markvæsenet under 21de d. M. til Byraadets Approbation fremsendt saalydende:

„Fortegnelse
over

de offentlige Biveje paa Aarhus Købstads Grund.

Nr. 1: Brendstrup-Bejen fra Randers Landevej til Brendstrup Markskel.

Nr. 2: Jordbrovej fra Råjerneboulevarden til Nr. 1.

Nr. 3: Teglværksvej fra Vesterbrogade til Nr. 2.

Nr. 4: Møllevejen fra Nr. 3 til Vejrmøllen.

Nr. 5: Naby=Vejen fra Silkeborg Vandebøj til Naby Markffel.

De Bøje, som ligge paa den egentlige Købstadgrund, saasom: Badevejen, Kystvejen, Nørre-, Vester- og Sønder- allé, Boulevarderne, Marselisborgallé, Jægergaardsvej, Trøjborgvej m. m. ere udeladte af nærværende Fortegnelse i Henhold til Indenrigsministeriets Cirkulære af 13de Juli 1877.

Nærværende Fortegnelse fremsendes til Byraadets videre Foranstaltning efter Bestemmelserne i Lov af 21de Juni 1867."

Idet Byraadet bifaldt denne Fortegnelse, vedtog man at lade udgaa offentlig Bekendtgørelse om, at den vilde blive fremlagt til offentligt Efterhyn paa Raadhuset i 4 Uger fra den 28de d. M. at regne.

Det tilføjes, at en saadan Bekendtgørelse udgif under 24de d. M., og at Fortegnelsen derefter fremlaa til offentligt Efterhyn i det fornævnte Tidrum, uden at der fremkom Indsigelser imod dens Rigtighed, samt at Fortegnelsen derefter er tilstillet Amtet ved Skrivelse af 4de Februar 1898.

⁴⁴²/₉₇. Efter Indstilling af Udvalget for Sygehusene gav Byraadet Samtykke til, at en Del af de Inventariegenstande, som efter vedkommende Lister skulde være til Stede paa Epidemihuset, men ikke ere forefundne efter Økonom Tøjbergs Død, maatte føres til Afgang uden Ansvar for Tøjbergs Bo, idet der ikke i dennes Tid var foretaget nogen regelmæssig Afskrivning af kassable Genstande og det maatte antages, at nogle af de manglende Genstande ere afgaaede som kassable og nogle gaaede til Spilde under Koleraepidemien.

⁴⁴⁹/₉₇. Et fra Grundejerne paa Hallssvej under 21de d. M. fremkommet Andragende om, at der af Ræmmerkassen maatte tilbagesbetales dem, hvad de formene i sin Tid er blevet afkrævet dem for meget som Bidrag til Brolægningen af denne Gade,

vedtog man at overgibe Udvalget for Kasse- og Regnskabsvæsenet til Erklæring.

^{450/97}. Ved at fremsende et til Politimesten indgaaet Andragende om at faa en herværende Arbejdsmands Hustru indlagt paa en Sindssygeanstalt, havde denne Embedsmand i Skrivelse af 17de d. M. næst at bemærke, at der efter en af Overlægen ved Kommunehospitalet afgiven og med Sagen følgende Erklæring ikke kunde være Tale om at indlægge hende paa en Sindssygeanstalt, henstillet, om den paagældende og hendes Mand, som begge nyde Alderdomsunderstøttelse, ikke kunde anbringes paa Alderdomshuset.

Efter de under Sagen foreliggende Oplysninger fandt Byraadet ikke de omhandlede Ægtefolk egnede til at optages i Alderdomshuset og besluttede herom at underrette Politimesteren.

^{451/97}. Efter Indstilling af Udvalget for Marselisborg af 18de d. M. meddeltes der samme Bemyndigelse til under Samvirken med Hofjægermester, Overførster Bruhn at tilvejebringe en Driftsplan for Marselisborg Skovene, en Foranstaltning, som Udvalget, efter Konference med Overførsteren, mener vil kunne træffes for en Beføstning af 3 à 4 Kr. pr. Td. Land.

^{452/97}. Efter derom fra Bestyrelsen for Arbejdernes Byggeforening under 20de d. M. modtaget Andragende lovede Byraadet, under Forbehold af Indenrigsministeriets Samtykke, at overtage Garantien for et Foreningen af Statskassen, i Henhold til Loven af 29de Marts 1887 § 2, bevilget Laan paa 50,000 Kr., imod til Sikkerhed herfor at erholde 1ste Prioritets Panteret i Foreningen tilhørende Ejendomme her i Byen af den dobbelte Værdi af Hovedstolen, og i øvrigt paa de samme Billaar, som gælde for den af Kommunen tidligere overtagne Garanti og som ere optagne i Foreningens Skadesløsbrev til Kommunen af 22de Juni 1891, hvorom henvises til Tillægget til Byraadsforhandlingerne for 1891, Side 51—55.

^{453/97}. I et Andragende af 4de Decbr. til Brolægningsudvalget havde Enkefru B. Weis anholdt om, at den i Byraadets Skrivelse af 5te Januar d. M. (se Byraadets Møde den

17de Decbr. f. N. under Sag Nr. ^{406/96}) omhandlede Gadestrækning b—m paa Matr.-Nr. 7 b ved offentlig Foranstaltning maatte blive anlagt med Kloak m. m. og derefter overtaget af Kommunen som offentlig, imod at hun udrede de dermed forbundne Omkostninger, eventuelt med Forskud efter Udvalgets Bestemmelse.

Da Kommunen, efter de med Andragerinden i sin Tid førte Forhandlinger, var gaaet ind paa at udføre dette Gadeanlæg for hendes Regning og derhos var i Besiddelse af de approberede Planer for Arbejds Udførelse, havde Udvalget under 20de d. M. indstillet, at Andragendet toges til Følge.

Samtidig med dette Andragende forelaa der en Skrivelse fra Enkefru Weis af 22de d. M., hvori hun paa Foranledning af Byraadets Skrivelse af 28de August (se Sag Nr. ^{406/96} i Mødet den 29de April) meddelte, at det Bolværk, der til sin Tid vilde være at sætte ved Aaen langs Gaden b—q paa den tidligere omhandlede Plan for Gadeanlæg paa Mølleengen, vilde blive sat paa samme Maade som det ca. 25 Alen lange Bolværk, der efter Slusebroens Ombygning ved Kommunens Foranstaltning blev sat Best for denne Bro til Dækning af det under Broens Ombygning tilvejebragte Omløb for Aaen, dog at det ny Bolværk skulde have en solid nedrammet Bagflødning i tilstrækkelig Dybde i Stedet for horizontal Beklødning.

Da Byraadet forment at burde have Rede paa Planen for Gadeanlægget paa Mølleengen i hele sin Udstrækning, forinden Udførelsen af Planen paabegyndtes, og da Spørgsmaalet om Konstruktionen af det omhandlede Bolværk er det sidste endnu uafgjorte Punkt af denne Plan, besluttede man, forinden det foreliggende Andragende afgøres, at indhente Brolægningens Udvalgets Erklæring.

^{454/97}. I Anledning af, at Bestyreren for det herværende Sømandshjem, fhv. Skibsfører Søren Nielsen Thøgersen, havde begært sig Byraadets Erklæring meddelt over et af ham til Indenrigsministeriet indgivet Andragende om, at der maatte blive tildelt ham Autorisation som Forhøringsagent her i Byen overensstemmende med Lov Nr. 67 af 12te April 1892, besluttede man

at nedsætte et af Formanden, Bertelsen og Wærum bestaaende Udvalg til at afgive Erklæring i Sagen, navnlig om der i Overensstemmelse med foranstøt Lovs § 6 kunde være Anledning for Byraadet til at faa Bestemmelserne i denne Lov gjorte anvendelige for Aarhus Tolddistrikt eller Aarhus Købstad.

^{456/97.} I Anledning af et fra Kommunebogholder Nielsen under 2den Oktober derom fremkommet Andragende bevilgede Byraadet i Overensstemmelse med Kasseudvalgets derom foreliggende Indstilling af 21de d. M., at der af Kæmnerkassen maatte udbetales ham et Gratiale af 200 Kr. for det Arbejde, han før Tiltrædelsen af sin nuhavende Post ydede paa Kæmner- og Bogholderkontoret uden den Gang at oppebære noget Bederlag derfor.

